

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 11 DESEMBRE 91

300 PTS

LA NEU IMPOSSIBLE ?

• entrevista: josep pujol
director de vallter

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

El bon ambient en les nits a la Vall.

Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

Carretera Camprodon a Setcases
Vall de Camprodon - 17869 LLANARS (GIRONA)
Tels. (972) 74 10 13/
Fax (972) 74 10 87

LA NEU IMPOSSIBLE ?

Malgrat el neguit que encara produeixen diverses consideracions ecològiques i paisatgístiques, avui ja ningú discuteix la importància que té l'estació d'esquí per a l'estabilitat econòmica de la Vall. Però l'especial situació geogràfica de la nostra comarca, amb una pluviometria molt lligada als règims ciclònics de llevant, ha fet que, en els darrers anys, les esperances i les frustracions s'hagin alternat en les expectatives del sector terciari, —avui majoritari en la nostra economia—, fent dubtar fins i tot de la viabilitat del projecte.

Hem de ser realistes; sabem que els fronts hivernals procedents quasi sempre de ponent o mestral, seguiran esmunyint-se per la Vall deixant poca cosa més que lleugeres enfarinades seguides de vendavals. També sabem que és molt improbable que, com aquest any, una perllongada llevantada més pròpia de començaments de tardor o de primavera, descarregui oportunament un bon tou de neu que, tot garantint els millors dies de la temporada —Nadal—, deixi una bona base per a tot l'hivern.

És per això que hem de celebrar la generalització arreu d'Europa de la neu artificial, cosa que sens dubte ha de permetre treure'ns el complex de pertànyer a una comarca marginal del món de l'esquí alpí. Les nostres possibilitats són totals, i la necessitat d'assolir una qualitat d'oferta de primera categoria, ha de fer que tots plegats, —institucions, associacions i gent del carrer—, comencem a reivindicar i propiciar, a més de la definitiva consolidació de Vallter, la creació d'alternatives als bacs de Setcases i de Serra Cavallera —al peu del nou enllaç de la Collada Verda—, o allà on calgui o es pugui, perquè ara sí, **ara la neu és possible !**

la portada

Anivament artificial
a la Vall de Carlat

sumari

EDITORIAL. La neu Impossible ?	3
NOTÍCIES DE LA VALL	4
ESPORTS	11
CAMPRODONINS AL CIM DEL CERVÍ	13
XERREM AMB: Josep Pujol	14
MUNTANYA. El veïnat de Llebro	17
CONEGUEM MILLOR. Joan Juncà	18
JOAN RIGAT. Supervivent de la guerra d'Àfrica	19
OPINIÓ. La neu artificial	20
TURISME-PÈSCA,... una utopia?	21
SALUT, CUINA, LES FESTES	23
BÚSTIA	24
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	25
MEDI NATURAL	26

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edició: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miquel perals	comptabilitat i suscripcions: dolors battle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	liorenç birba albert rigat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors battle	patllari descatljar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep dunyach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén saler martí	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	

notícies de la vall

PRIMERS DE NOVEMBRE TOTS SANTS

Primers de novembre ja se sap, els primers freds, els prats rostits i els arbres que es despullen per després tintar-se de coloraines... **Tots sants**, obligada passejada fins el cementeri... Aquest any les flors s'han hagut de portar totes de més avall per causa de les primerenques i fortes glaçades...

Novetats del passeig: la urbanització de la Campa i el canal completament sec... No va ésser novetat l'excés de cotxes en conflicte amb els vianants... El seny, hauria de limitar aquest dia l'ús de l'automòbil al transport de gent gran o impedida...

CONCURS DEL PONT NOU

Després d'un any de Pont Nou ens sembla que pot ser el moment de mirar enrera i fer un repàs de la feina feta, l'excusa que ens hem cercat és proposar-vos un concurs:

**a la millor portada,
millor notícia,
millor article
i millor foto del PONT NOU
1991.**

Les bases són molt senzilles envieu a la bústia del carrer Ferrer Bàrbara 24 el requadre retallat o fotocòpia indi-

cant què us ha semblat millor de l'any 1991, d'entre els concursants de la portada més votada se'n rifarà un que serà el guanyador; el premi: una subscripció per l'any 1992. A més la portada guanyadora serà la que servirà de base per a l'enquadernament del primer volum del PONT NOU corresponent a 1991.

D'entre els concursants que hagin coincidit en la millor notícia, millor article i millor foto es rifarà el segon guanyador d'una subscripció anual.

El millor del PONT NOU 1991

MILLOR PORTADA .....
MILLOR NOTÍCIA .....
MILLOR ARTICLE .....
MILLOR FOTO .....

EL CASAL D'AVIS FUNCIONA MOLT BÉ

Ens ha arribat de diferents usuaris la satisfacció per l'acceptació i bon funcionament del Casal de la Gent Gran, cosa que ens fa felicitar els gestors de l'entitat alhora que desitjar la generalització de l'exemple a la resta de pobles de la Vall.

EL CASAL EL DIA DE LA INAUGURACIÓ.

NOVA GALERIA D'ART A CAMPRODON

La inauguració al poble de Camprodon de la Galeria d'Art Segle XXI s'oposa una nova oferta cultural i comercial al nostre poble. L'exposició d'una col·lecció d'olis del pintor Josep Oliveres sobre paisatges dels municipis del Ripollès ha estat acompanyada del llançament d'un llibre que reflecteix l'esmentada obra.

BONA CAMPANYA DE CAÇA DE LA COLLA DEL SENGLAR DE CAMPRODON

Aquest any la colla del senglar de Camprodon està fent un nombre inusual de captures. Tot just s'acaba d'obrir la veda i ja en porten més d'una cinquantena. L'altre dia l'escorxador oferia aquesta espectacular mostra. Esperem que així l'excel·lent civet o guisat d'aquest ungulat abundi a les cartes dels restaurants de La Vall.

EXCAVACIONS
i OBRES

Josep Colomer

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00
17867 CAMPRODON (Girona)

notícies de la vall**NOTÍCIES
BREUS****VALLTER A LA FIRA DE MOSTRES
DE BARCELONA**

En el marc de Nivàlia, l'estació d'esquí de VALLTER ha presentat les novetats i milloraments de les seves instal·lacions. L'estand de Vallter 2.000 ha estat concorregut per molts barcelonins que s'interessaven tant pel nou telecadira com per la nova àrea de neu artificial. Si el fred acompanya és possible que l'estació estigui oberta quan aquest número d'EL PONT NOU estigui a les vostres mans.

**OBRES A LA CARRETERA
DE LLANARS**

Durant el mes de novembre s'han realitzat les obres d'agençament de la carretera de Llanars, el que ha suposat una millora clarament visible, essent molt apreciable l'amplitud de la calçada aconseguida, que esperem permeti disminuir el número d'accidents automobilístics en aquell tram.

**CESSIÓ DE L'ESCOLA DE
LA COLÒNIA**

L'Escola de la Colònia fins ara propietat de l'empresa Estebanell, sembla que passarà finalment a ser propietat pública. Després de continuades gestions de l'Ajuntament ja hi ha un compromís formal de cessió. El nou edifici, al qual hi ha prou espai per fer-hi també un local social, ha de contribuir sens dubte a avançar en la tasca de dignificació del barri camprodoní i a la seva desitjada incorporació al «millor poble de muntanya».

**ENSENYAMENT MITJÀ
A CAMPRODON**

Els retocs que es veurà obligada a fer la Generalitat de Catalunya en el seu Mapa Escolar, poden comportar la construcció d'un centre d'ensenyament secundari a la Vall. Segons s'ens va informar, encara que no hi ha res definitiu, està discutint-se, que a Camprodon es pugui ubicar un centre de secundària, que atengui a tots els escolars de la Vall. La causa de la possible modificació del Mapa Escolar, vindria donada per la necessitat d'adequar-se a la LOGSE. Esperem que els Ajuntaments de la Vall prenguin bona nota d'aquesta possibilitat i treballin conjuntament perquè no s'escapi aquesta oportunitat, que suposaria un clar millorament de la nostra oferta educativa, quelcom clau pel nostre desenvolupament econòmic.

**OBERTURA D'UNA CARRETERA
DE BEGET A OIX**

La premsa s'ha fet ressò de les crítiques que s'han dirigit a la construcció de la carretera que comunicarà Beget amb Oix.

Sembla ésser que les obres malmeten el paisatge i poden causar un mal irreparable a l'equilibri ecològic d'aquella fondalada garrotxina tan propera a la nostra Vall. El Departament d'Agricultura de la Generalitat, responsable d'aquests treballs no ha respost a les queixes fetes. Els desmemoriats responsables i tècnics d'aquest departament, haurien de saber, que això de que Catalunya és un país d'Europa, no és un simple anunciat publicitari i cal que es respectin les directives comunitàries que es refereixen a la necessitat d'efectuar estudis d'impacte ambiental abans de realitzar obres d'aquest tipus.

**SANT PAU DE SEGÚRIES
PESCA**

El dissabte 9 de novembre va començar a Sant Pau de Segúries el curset d'ensenyament de les tècniques de pesca amb mosca per a totes les persones que en vulguin aprendre.

El curset promogut per l'Associació per a l'Estudi i Millora dels Salmònids de Girona tindrà una durada de sis dissabtes i es farà a la tarda. S'ensenyarà a fer nusos, llençar i muntar mosques artificials.

A més es faran unes xerrades tècniques i d'iniciació.

Ens han dit que tots els interessats poden enterar-se trucant al telèfon 74 70 76.

**ÀREA BÀSICA DE SALUT
A LA VALL**

A primers del mes de novembre passat, el Departament de Sanitat de la Generalitat, ha posat en marxa la nova àrea bàsica de salut, formada per un equip de cinc metges, cinc ATS i dos administratius. L'equip que tindrà cura de la sanitat en tots els pobles de la Vall te la seva seu provisional al Consultori Municipal de la Plaça Santa Maria, si bé està previst que en el futur es pugui construir l'esperat CENTRE D'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA DE LA VALL, als terrenys del sector de la Campa que l'Ajuntament va cedir per aquesta finalitat. Segons hem pogut conèixer la Generalitat de Catalunya invertirà uns seixanta milions per la construcció del nou centre, que representarà una clara millora sanitària per a tota la vall.

AJUT A VILALLONGA DE TER

La Generalitat, ha concedit una ajuda a Vilallonga de Ter per un import de 2.700.000 pessetes per les obres complementàries de l'Ajuntament.

FORTES NEVADES A LES CAPÇALERES DE LA VALL

Nevades de la passada primavera.

A les portes de Nadal s'han reproduït amb escreix les fortes nevades que la passada primavera van atapar les altes valls del Ter i Ritort. Aquesta vegada però la neu caiguda just al principi de la temporada d'esquí haurà fet bona base que amb una mica de sort, —i el complement dels canons recentment instal·lats— ha d'ésser sens dubte garantia de la primera temporada de neu estable que tindrem a la Vall.

PREGUEM QUE LES CARTES ADREÇADES A LA BÚSTIA DEL PONT NOU SIGUIN BREUS, RECORDEM QUE ES POT DEMANAR QUE ES PUBLIQUIN AMB PSEUDÒNIM, PERÒ L'ESCRIT SEMPRE ANIRÀ SIGNAT I LA IDENTITAT, ADREÇA I TELÈFON DEL COMUNICANT HI FIGURARAN AMB CLARETAT.

POBRES, ELS NOSTRES RIUS !

Sr. Director: Li agrairia que em publiqués la següent carta:

Després d'efectuar la lectura de l'últim número de la revista «El Pont Nou» sento la necessitat de fer referència a l'article que parla de les activitats de l'AEMS. En ell es diu que per manca d'efectius humans no es van poder recollir totes les truites dels canals; penso que valdria la pena posar en coneixement del públic en general, la data de les activitats de recol·lecció, així tots aquells que som afeccionats a la pesca, assabentats, hauríem pogut col·laborar.

També vull deixar constància de que molt poc temps després de la realització d'aquesta activitat, concretament el mes d'octubre, al nostre riu, en el refugi de pesca de la zona del Pont Nou morien cap a 30 quilos de truites, sense que d'aquest trist esdeveniment se n'hagi fet ressò. Em sembla de justícia que els agents rurals de la Generalitat demanin responsabilitats a qui pertoqui, i no amaguin el cap sota l'ala. No només cal evidenciar els fets lloables.

«Un afeccionat a la pesca»

Sant Roc

BAR - RESTAURANT

HABITACIONS, CALEFACCIÓ I BANY

Plaça del Carme, 4 i 5 - Tel. (972) 74 01 19

17867 CAMPRODON (Girona)

FORN ESCOLÀ

PA CUÏT AMB LLENYA I BOLLERIA
PASTES DE FORN I ESPECIALITATS

JOSEP MORER, 2 - TELÈFON 972/74 01 45

CAMPRODON

notícies de la vall

ELECCIONS A SANT PAU DE SEGÚRIES

A SANT PAU ES COMPLETA EL MOSAIC CONVERGENT DE LA VALL

Després d'uns mesos de dubtes, a Sant Pau, finalment es va poder elaborar una llista per al govern municipal. L'encapçala per Convergència i Unió en Bartomeu Sau completant així el monocolor polític dels governs municipals dels pobles de la Vall. Desitgem als santpauencs molta sort en aquesta nova etapa que acaben d'encetar.

BARTOMEU SAU, el nou alcalde.

EL NOU GOVERN MUNICIPAL DE SANT PAU

Bartomeu Sau i Cambras. Alcalde.
 Joan Canal i Castany. Regidor. Governació i Urbanisme.
 Josep Sala i Costa. Regidor. Hisenda i Sanitat.
 Roser Gelis i Cambras. Regidora. Educació.
 Vicenç Lapedra i Grabulosa. Regidor. Urbanisme.
 Martí Millastre i Marcer. Regidor. Cultura i Esports.
 Eudald Clota i Dachs. Regidor. Cultura i Esports.

Unes instantànies dels actes de lliurament del premi «Camprodon millor poble de muntanya», animats per un assortiment de bandes alemanyes.

CRÒNICA DE MOLLÓ

Les coses que passen...

El divendres, 8 de novembre, entre les 11 i les 12 h. de la nit, quan per una banda el ple de l'Ajuntament i per l'altra la Comissió de Festes i Esports, integrada per un grup de joves de Molló, havien acabat les seves respectives reunions, van quedar aturats a la sortida de la Casa de la Vila, a causa d'un estrany fenomen:

Una masia deshabitada anomenada Can Pletis, situada per sota del Pic del Costabona, va quedar submergida en una llum intensa de color vermell. Semblava com si aquesta resplandor sortís de l'entremig de les muntanyes. Però, aquí no s'acaba tot. S'anaven succeint de manera progressiva, una mena de raigs de llum blanca, que anaven de dreta a esquerra i a l'inrevés.

Els membres, tant de la Junta com de la Comissió, van quedar estorats davant aquella situació. Llavors diuen que de coses d'aquestes no en passen!

Més coses...

L'Ajuntament de Molló s'ha vist obligat a tancar definitivament les portes del Cementiri Municipal al públic, doncs, bé sigui per una gamberrada o per les anomenades **MISSES MORTES** (i ens posem en coses de tipus ritual), s'ha trobat l'ossera oberta en tres ocasions i en un període de temps relativament curt.

Elena Llongarriu

Sebastià Monturiol

CONTRACTISTA D'OBRES

Telèfon 740462
 Oficina: carrer València, 53
 17867 CAMPRODON

JOAN CUATRECASES I ARUMÍ, CAMPRODONÍ IL-LUSTRE MORT A BUENOS AIRES

El Professor Dr. M. Monzó i Planella de la Facultat de Medicina de Barcelona ens ha adreçat l'amable carta que reproduïm a continuació. A la secció de: «Notícies de la Vall» fem referència —tal com ens suggereix el lector— a la personalitat del camprodoní il·lustre Joan Cuatrecases i Arumí.

El propassat estiu la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, em va sol·licitar un petit article sobre els treballs d'oncologia experimental que realitza el nostre grup d'investigació.

Al rebre la revista de la Reial Acadèmia, en la que apareix el nostre treball, va ser per a mi, una sorpresa comprovar com en la secció «In memoriam», figura un ampli recordatori al Prof. Joan Cuatrecases Arumí, nascut a Camprodon fill del farmacèutic de l'època.

El Prof. Cuatrecases ha estat una figura molt recordada i valorada en la nostra Facultat, malgrat que com d'altres, tingué que emigrar degut a la guerra civil. He cregut convenient enviar-vos el número de la revista de la Reial Acadèmia on podeu trobar un resum bibliogràfic del Prof. Cuatrecases, per si considereu oportú, fer una petita referència a la revista Pont Nou.

Com a lector de la vostra revista, rebeu l'enhorabona i el suport per aquesta iniciativa.

Prof. Dr. M. Monzó Planella

El 3 de juliol del 1990 morí a Buenos Aires el Molt Il·lustre Professor Dr. JOAN CUATRECASES ARUMÍ.

Nat a Camprodon el 31 d'agost del 1899 i fill de l'apotecari de la vila, JOAN CUATRECASES cursà el batxillerat a l'Institut de Girona (1909-15) i les llicenciatures en Medicina i en Farmàcia a la Universitat de Barcelona. Bo i seguint oficialment els cursos normals de Medicina, s'examinava en les convocatòries de setembre d'assignatures de Farmàcia, amb matrícula no oficial, i assolí ambdues llicenciatures del 1922 al 1923.

A la Facultat de Medicina, JOAN CUATRECASES obtingué qualificacions excel·lents, fou alumne intern pensionat de Patologia mèdica i es llicencià al 1922 amb Premi Extraordinari. Es doctorà en Medicina a Madrid assolí també Premi Extraordinari (1923).

Per concurs i a proposta de la Junta de Facultat, el Dr. CUATRECASES obtingué plaça de Professor Auxiliar de Patologia mèdica a finals del 1924.

Amb vocació docent molt decidida, el Dr. CUATRECASES concorregué a distintes càtedres de Patologia mèdica o de Patologia general. Oposità per primera vegada al desembre del 1925 i per darrera volta a la primavera del 1930, que fou quan guanyà la càtedra de Patologia general de la Facultat de Medicina de Càdiz.

Al 1933, quan es constituí la Universitat Autònoma de Barcelona, el professor CUATRECASES demanà l'excedència a la Universitat de Sevilla i s'incorporà a la de Barcelona com a catedràtic agregat.

Malauradament, l'assentament del professor CUATRECASES a Barcelona, així com la Universitat Autònoma i les seves innovacions, duraren pocs anys i s'acabaren amb motiu de la guerra civil: el Dr. CUATRECASES

Dr. Joan
Cuatrecases
i Arumí
1899-1990

emigrà a l'Argentina al 1937 i aquella Universitat modèlica fou suprimida al acabar-se la guerra.

Al llarg dels més de 50 anys viscuts a Amèrica, el Dr. CUATRECASES fou successivament cap d'investigació del Instituto de Psiquiatria de la Universidad del Litoral (Argentina, 1937), professor de Fisiologia i de Patologia general a la Universidad de Cochabamba (Bolivia, 1941), professor d'Antropologia i de Biologia a la Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educación de la Universidad de la Plata (Argentina, 1956-69), professor de Biologia Humana a la Universidad John Kennedy (Argentina, 1969) i Professor Emèrit d'aquesta mateixa Universitat argentina (1972).

Bon conferenciant i escriptor prolífic, el Dr. CUATRECASES prodigà a Amèrica múltiples activitats científiques i culturals, publicà una vintena de llibres i molts articles en diverses revistes i rebé nombroses distincions: Membre Honorari o President de les Societats Argentines de Sexologia, Biotipología y Eugenesia (1946), de Estudios Reumatológicos (1953), de Hidrología y Climatología Médica (1966), de Medicina Psicosomática (1967) i de Psicología (1967).

Poc després de 1977 fou elegit Acadèmic Numerari per a ocupar la plaça de Medicina interna que havia quedat vacant. Retornat definitivament a Buenos Aires, el Dr. CUATRECASES passà al 1981 d'Acadèmic Numerari a Honorari.

notícies de la vall

NOTÍCIA DE TREGURÀ

per
Albert
Rigalt

Sense ànim de voler semblar pesats constatem que malgrat s'han aprovat tots els tràmits legals, les pessetes estan a punt i no sembla mancar res, l'inici de les obres a la nostra carretera no acaba d'arribar mai. És com si les màquines tinguessin por de pujar aquí dalt. Esperem que aquesta sigui la darrera vegada que ens fem ressò d'aquest fet.

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agustí Solà
i
Sagué

Com cada any per Sant Martí hem celebrat la Festa Major. Enguany els actes religiosos, missa solemne presidida per les autoritats i els actes cívics, ballades de sardanes, futbol, teatre, han coincidit amb fets realment remarcables per la nostra vila. Hem inaugurat, per fi, la nova coberta de la teulada de l'església parroquial i el jardí de la casa rectoral que amb la nova il·luminació destaca i remarca la bellesa de l'absis. Al temps la

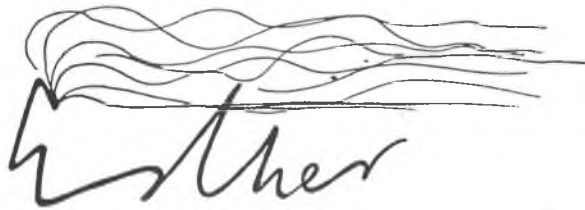
cobla Miramar fa l'estrena de la sardana «Vilallonga de Ter» del mestre Jaume Cristan i Bonet i dedicada al nostre poble. I com sempre el final de festa amb ball de gala animat per una de les tres cobles i la presència de gairebé tots «els casats» la pubilla: Marta Sunyer. Us hi convidem per l'any vinent.

AGUSTÍ SOLÀ SAGUÉ

FESTA MAJOR

VILALLONGA DE TER
1 • 9 • 9 • 1

Perruqueria DONA - HOME

Carrer del Rec, s/n 17869 SETCASES (Girona)

CONFITERIA
PASTISSERIA
PUJOL

València, 1

CAMPRODON

Tel. 74 01 22

Llibreria
Perfumeria
Objectes per regal
Servei de Taxi

MARIA

Avinguda de la Vall, 8 Tel. 747035
17864 - SANT PAU DE SEGURIES

11
roba
jove
3
14.16

C. Isaac Albéniz, 18 - Tel. (972) 130100

17867 Camprodon

ESPORT ESCOLAR

Els dos equips infantils de futbol-sala de Camprodon van enfrontar-se en el campionat comarcal d'aquesta categoria.

El partit no tingué color ja que, l'equip Aleví A compost per jugadors amb un any més que els de l'equip B, aconseguiren guanyar per 6 a 3.

El següent diàssabte l'equip infantil A perdia amb el Ribes per 7 a 2 mentre l'equip infantil B guanyava al pavelló de Ripoll contra el Tomàs Raguer per un ajustat resultat: 2 a 3.

És de remarcar, que aquests dos equips de Camprodon els han format els mateixos jugadors fent, ells sols, tots els passos necessaris per tal d'aconseguir prendre part en aquesta competició que tant els il·lusiona.

La seva afeció els fa superar tots els obstacles, doncs cada setmana es troben amb els mateixos problemes: Qui ens portarà? serem prou? tenim tots l'equip net?...

J. FERNÁNDEZ

CROSS ESCOLAR DEL RIPOLLÈS — CAMPRODON —

El diumenge 3 de novembre va celebrar-se al nostre poble, la primera de les quatre proves de cross escolar del Ripollès en la qual hi van participar 45 atletes, que representaven les diferents escoles i clubs de la comarca.

Un any més els nostres joves corredors han ocupat els primers llocs en les diferents curses.

1a. Infantil femení (2000 m): Margarida Busquets. Dr. Robert. Camprodon.

1o. Infantil masculí (3200 m): Jaume Surinyach. Dr. Robert. Camprodon.

1o. Cadet masculí (5500 m): Ismael Colomer. Dr. Robert. Camprodon.

J.F.

FUTBOL: EL CAMPRODON PER PRIMERA VEGADA GOLEJA EL VILALLONGA A DOMICILI!

En el primer derbi de la temporada a la Vall el Camprodon va sorprendre al Vilallonga encaixant-li un contundent 0 a 4.

El bon paper del porter, en Vilàs, i les errades de la defensa dels vilallonguencs van donar el sorprenent resultat que no va ésser prou reflex del succeït al camp.

J.S.

esports

ESQUÍ

El nostre flamant campió estatal d'esquí: Jordi Pujol va marxar el passat 10 de novembre cap al Canadà per preparar la Copa del Món dels jocs Olímpics d'Albertville, on espera fer un bon paper.

A la copa del Món intentaré superar-me dia a dia i anar millorant.

Haig de sacrificar-me molt per ser un esquiador d'èlit.

Porto dos anys molt intensos amb preparació física i esquí tant al matí com a la tarda. Viatges molt llargs que m'allunyen de casa. Quan tinc uns dies de descans aprofito per fer el que més m'agrada: sortir en moto o cavall o bicicleta.

Recordem que en Jordi Pujol ha estat cinc vegades campió estatal d'esquí.

La temporada passada, en Jordi, va ser campió estatal d'esiàlom, tercer de l'eslàlom gegant i segon a la combinada.

En els campionats de Catalunya va imposar-se tant a l'eslàlom com al gegant.

Jordi, des d'aquestes ratlles del PONT NOU et desitgem de tot cor, que aquesta temporada tinguis la sort que et mereixes i aconseguixis el cim que t'has marcat.

FUTBOL SALA

La Parra i el Vilassar de Mar (primer i segon classificats en el grup de Primera B de futbol sala) van empatar a 3 gols, en un partit molt vistós i jugat de tu a tu fins el final.

Va començar atacant La Parra i es va arribar a la mitja part amb un empat a 1.

A la represa el domini va ésser altern, aconseguint marcar El Vilassar l'1 a 2 però, els camprodonins, fent alguns canvis,

aconseguien remuntar el marcador, obtenint 3 a 2 però, a menys d'un minut per finalitzar el partit, el Vilassar va aconseguir el 3 a 3 definitiu.

Cal destacar en aquest partit la gran actuació dels dos porters però, sobretot en Molas del Camprodon que va parar moltes pilotes que ja es cantaven com a gol.

Tot i aquest negatiu LA PARRA continua optant al liderat del grup després, que el comitè

de competició (segons m'han dit) els hi ha donat els dos punts que havia perdut contra el Mataró Tiritas per alineació indeguda.

La Parra Camprodon va jugar amb: Molas, García (2), Moret, Luengo (1), Grassiot, com a cinc inicial. També jugaren: Formatger, Sala i Monturiol.

El partit va ésser arbitrat per Zamora i Quiñones. (Força bé).

J.F.

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

CAMPRODON

Tel. 74 03 43

Hostal - Restaurant **TIRANDA**

17869 SETCASES (Girona) - Tel. (972) 740574

CAMPRODONINS AL CIM DEL CERVÍ

AL CIM: Francesc Carola, Jacint Lapedra, Lluís Palos, Santi Saus i Jordi Castellano.
FOTO DE: Vicenç Lapedra.

Engrescats amb la idea de fer aquest cim, ens desplaçem en cotxe fins a Täsch als Alps del Valais, a on agafem el tren amb sortida cada vint minuts que ens porta fins a Zermatt.

Remontem el poble on des de la part alta el Cerví està present en cada moment d'aquest paisatge idíl·lic.

Fem nit al refugi de Hörnli situat a la aresta del mateix nom des d'on es divisa tota la cara est. A la matinada a 2/4 de cinc tothom de peus a terra, prenem un lleuger esmorzar i ens encordem. Les llumetes dels frontals dels més matiners es vislumbren per damunt nostre al principi de la aresta. L'escalada per aquesta aresta nord-est requereix una atenció especial ja que la roca està molt descomposta. Malgrat

això els llocs més exposats estan pitonats per montar-hi els corresponents segurs.

Amb les primeres clarors del dia arribem al refugi d'emergència Solvay situat a 4.000 metres. Des d'aquí un tram de roca vertical ens porta un altre cop a cavall de l'aresta nord-est fins arribar a l'anomenada espatlla del Cerví. Els últims cent metres estan equipats amb cordes fixes, el que ens facilita notablement l'ascensió. La visió de la cara nord des d'aquest tram provoca una sensació de buit impressionant. Un cop remuntades les cordes un petit tram de neu i glaç ens obliga a posarnos els grampons, arribem fins el cim, on hi ha una imatge de Sant Bernat vigilant impertèrrit d'aquest lloc.

Al bell mig de l'afilada aresta una gran creu de ferro a 4.447 mts. delimita la vessant suïssa de la italiana. La visió des del cim és impressionant: Lyskamm, Weisshorn, Mont Rosa, Mischabelhörner, Dan, Täsohorn, etc... i al fons el poble de Zermatt.

Un fred intens ens torna a aquest món; empenem el descens amb molta precaució; el mal estat de la roca i la forta pendent en alguns trams ens obliga a fer alguns rappels.

Malgrat això a mitja tarda arribem un altre cop al refugi Hörnli des d'on donem per acabada l'ascensió.

La màgia d'aquesta muntanya restarà sempre en el nostre record.

xerrem amb:

josep pujol i martínez

director de Vallter

És fill de Barcelona —1940— on viu fins els 18 anys. Estiuejant i enamorat de la Vall finalment per caramboles, de la vida s'hi afincà. De professió pèrit mercantil, treballava a Barcelona en una empresa però la vinguda a Camprodon li significà també una nova professió: pastisser, la qual alternà amb les seves responsabilitats com a director de Vallter. Avui dia l'estació ocupa tota la seva atenció i així el que va començar essent un hobby ha esdevingut el nord de la seva existència.

— Com començà l'aventura de Vallter?

— Tot va començar amb el Club Esquí. Vam veure els petits remuntadors que tenien els pobles francesos i vam decidir fer-ne un. Amb el motor d'una vella moto-serra vam aconseguir un primitiu aparell que anàvem traslladant d'una banda a l'altra, Coll d'Ares, Ull de Ter. A partir d'aquí i amb el meu cosí vam començar a gestar la idea d'unes instal·lacions fixes, que inicialment es preveien a Carboners. Però com que aquí ICONA no hi deixava fer res, ens vam decidir per Vallter per les facilitats que donava el fet de ser municipi de Setcases. A partir d'aquí la història ja és ben coneguda.

— Com és que vas triar per fer l'estació una tartera, amb totes les dificultats que això representa?

— Per exclusió. Com que no vam voler actuar a la zona del xalet i de l'itinerari Setcases-Núria, —per tal de mantenir-los intactes— ens vam decidir per l'altra banda del Puig dels Lladres.

— Però, Déu n'hi do de la destrossa paisatgística de la carretera, especialment en el darrer tram...

— Certament aquest tram de carretera és una espina que tots portem clavada, però no és culpa nostra. En el projecte havíem previst pujar des del Pla de la Molina, pel bac, cosa que era perfectament possible, però ICONA s'hi va oposar perquè eren terrenys de la seva competència. Això ens va obligar a fer la marrada tan desafortunada.

— Raó de més per comprendre els talusos i per fer replantacions de pins, no?

— Els organismes responsables de la carretera, —i el Sr. Molina en particular—, no han fet mai res per la carretera. Vallter s'ha hagut de preocupar sempre

de la seva senyalització. Per altra banda també hem demanat planter de pi, però se'ns ha dit que ha d'ésser un planter de pi del país, de pi negre, cosa que no hem descartat mai de fer perquè nosaltres som els primers interessats en millorar aquesta imatge.

Amb el que estem fent un esforç molt considerable és amb el replantament d'herba. Aquest estiu a Barquins ja s'han pogut veure els bons resultats i m'ho he pres com una qüestió personal l'herbat de tota l'estació. És per això que en el nou traçat hem començat per dalt que és la part més difícil.

— **El futur de Vallter passa per la neu artificial?**

— Certament, i no només per a Vallter sinó per a totes les estacions d'esquí. Estem vivint un cicle d'hiverns suaus i a més la neu s'ha de menester en dades molt concretes coincidint amb les vacances d'hivern. Per això, per tal de garantir la neu en aquests períodes, —única manera de defensar-te econòmicament—, fins i tot als Alps han posat neu artificial.

— **Inicialment les estacions es van crear a cotes altes per intentar precisament garantir la neu, però veiem que la neu artificial és igualment imprescindible. Amb aquesta experiència; no seria més assenyat fer les estacions a zones més baixes, herbades i més pròximes a les poblacions, com per exemple el bac de Serra Cavallera?**

— Certament, per meteorologia i a causa de les inversions tèrmiques faríem més neu al bac de Sant Antoni que allà dalt. Però no hem d'oblidar que la neu artificial és sempre un complement.

A mí sempre m'ha encantat el bac de Setcases sota les Agudes. És un lloc d'herba, sense rocs amb aigua abundant.

— **Parlem de les noves instal·lacions de Vallter.**

— Vam començar ja fa uns anys fent una prova, a la zona de

Barquins, dels molts sistemes de canons que hi ha. Nosaltres hem optat pel de baixa pressió que té l'avantatge que no llença oli a l'atmosfera i per això és ecològicament net i que a més fa grans produccions de neu amb poc temps. Això és molt important perquè hem d'aprofitar al màxim els moments en que es donen les condicions meteorològiques que permeten fer neu. Aquests canons permeten tirar disset tn. d'aigua per hora, cosa que en volum representa aproximadament el doble en metres cúbics de neu, o sigui trenta-quatre.

Els deu canons que hem instal·lat cobreixen una superfície de quasi setze hectàrees la pista inivada va des de sota el Bastiments fins a baix i té una longitud de prop de dos Km.

La pista de debutants i el tros de Barquins que ja teníem fet completen la infraestructura de neu artificial de l'estació.

— **I, no heu pensat en anar cap al Coll de la Marrana, que és una zona sense tants rocs?**

— De fet arribem a una cota quasi tan alta com el Coll de la Marrana, —a 2.550— i aquí els desnivells són més favorables.

— **No hi ha perill de saturació de les pistes?**

— En aquest moment la capacitat de remuntatge és sobrada perquè tenim un estudi que ens dóna una capacitat d'uns 7.000 esquiadors, sense fer-se nosa i en aquest moment en tenim uns 4.000, això vol dir que amb els nous remuntadors evitarem les cues i donarem fluïdesa. El telecadira pot pujar 2.000 persones/hora i en realitat en pujarà 1.800 perquè hem espaiat una mica més les cadires, amb això podem aconseguir un funcionament molt satisfactori.

— **I ara, quins són els plans pel futur?**

Després de l'esforç que hem fet del telecadira i de portar l'alta tensió —cosa imprescindible per a un correcte funcionament de les

instal·lacions— en aquest moment en l'únic que hem de pensar és en pagar el deute de les inversions realitzades i consolidar l'estació. Hem tingut unes despeses de 380 milions que s'han acumulat a deutes que ja teníem, per això l'objectiu immediat és amortitzar mitjançant les recaptacions. Calculem que en un termini de 8 anys es pot aconseguir.

— **Veus possible la creació de noves estacions d'esquí a la Vall, per tal d'oferir un ventall més variat, cosa sempre desitjada per l'esquiador de pista al qui li agrada molt variar de lloc?**

— Això segurament seria bo, i sens dubte beneficiós pel mateix Vallter. Sabem que quan hi ha molta neu i obren totes les estacions és quan ha vingut més gent, en canvi altres vegades que només hem obert nosaltres la gent s'ha quedat a casa. Ara bé el problema és d'inversions, és molt difícil muntar una estació que quasi mai no és rendible si no es munta paral·lelament una especulació sobre els terrenys —cosa que hem de dir que no és el cas de Vallter que ni tan sols té els terrenys en propietat—.

Només la Generalitat, o altres administracions podrien abordar noves empreses d'aquest tipus i em sembla que per ara no van pas per aquí. Pensa que amb el que han assumit de subvencions a fons perdut ja en tenen ben prou, al que van és a consolidar l'existent.

— **Heu pensat en el funcionament dels telecadires a l'estiu en el sentit d'afavorir el desenvolupament dels, tan actuals esports d'aventura?**

— Sí, i per això els caps de setmana estaran en funcionament. Llàstima que segons sembla, per al parapent els vents no són gaire favorables, però sens dubte que s'obren tot un ventall de possibilitats esportives.

X.S.

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

GALETES BIRBA

LES GALETES

esports vivac

C/. Sant Roc, 16 • Tel. 74 13 92
CAMPRODON

sports
RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

PASSEJANT PER LA VALL

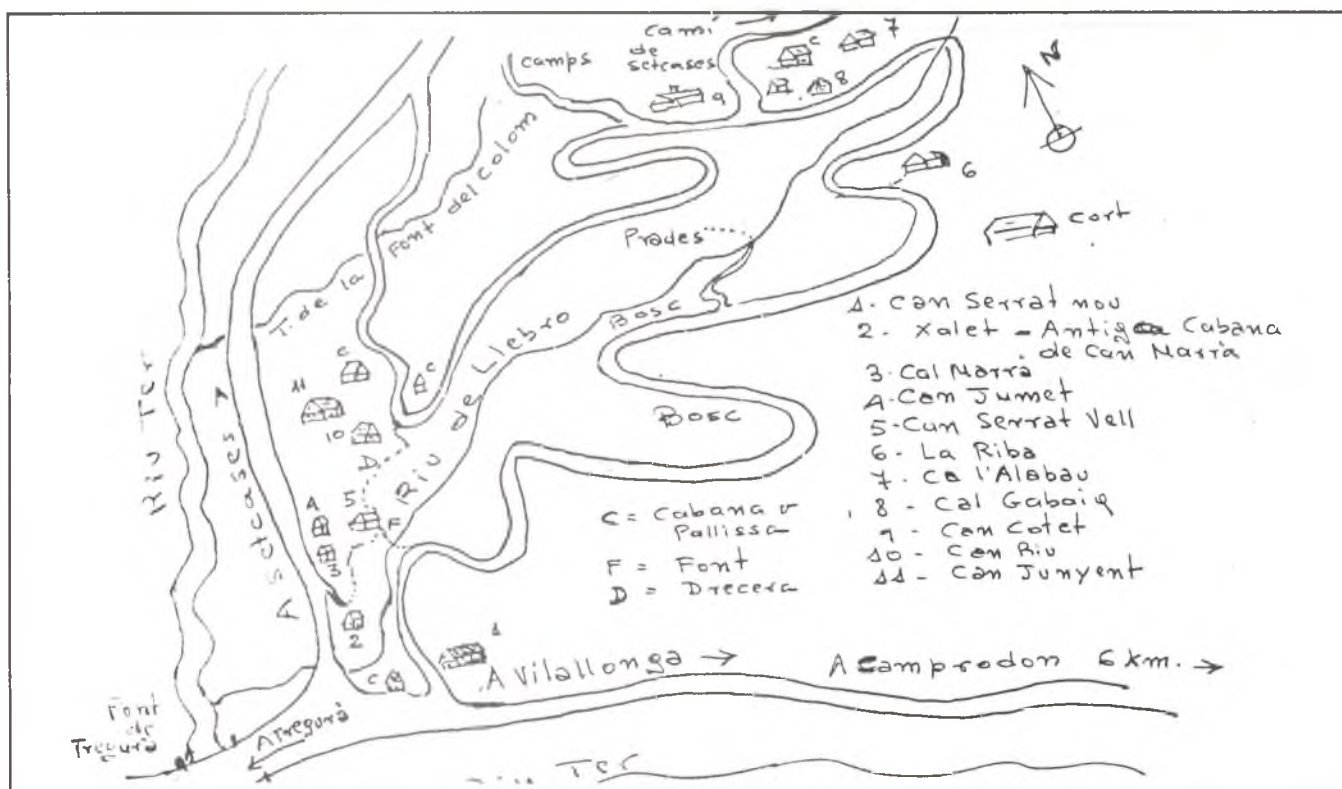
El veïnat de Llebro

Llebro és un d'aquests veïnats, on malgrat l'abandó de moltes coses, encara s'hi respira vida. En Josep Isern, habitant solitari de Can Cotet, ens ha explicat que conserva documents en els que es demostra que des de l'any 1400 els seus avantpassats ja hi vivien. Resseguir la pista que comunica totes les cases és un passeig apte per a qualsevol edat i digne de fer-se per la bellesa de la panoràmica que s'albira i el caliu de les seves raconades que cal assaborir pausadament.

La pista permet també als afeccionats a la bici tot terreny, disposar d'un circuit adient si s'està una mica entrenat doncs els desnivells són força apreciables.

Si aprofiteu un matí assolellat de finals de tardor o principis d'hivern podreu gaudir-ne plenament.

Esteve Amigó

coneguem millor:

JOAN JUNCÀ BARCELÓ
 President del Ski Club
 Camprodon

Data naixement: 8-8-43.

Professió: Fuster.

Afeccions: Música.

Esports: Esquí muntanya.

Cantant: Pavarotti.

Diari: El Periódico.

Plat: Lluç a la basca.

Beguda: Cervesa.

Personatge: Gorbaxov.

Programa TV: Reportatges.

Polític: Mitterrand.

Viatge somniat: Noruega o Canadà.

Per refrescar-se, riu o piscina: Riu.

Lloc de vacances: Austria.

Biquini o Top-less: És igual.

Què fa falta a la Vall: Els entorns més cuidats.

Què hi sobra a la Vall: Les escombreries que deixen els campistes, que es recollen molt tard.

CONSTRUCCIONS

**FRANCESC
 CAROLA**

C/Josep Morer, 24
 Telf. 74 02 97 - 74 12 69
 17867 CAMPRODON

Especialitats
 en peix

**Restaurant
 LA MURALLA**

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
 17867 CAMPRODON

JOAN RIGAT, DARRER SUPERVIVENT DE LA GUERRA DE L'ÀFRICA

miquel perals i descamps

El propassat 21 de juliol es complí el 70è. aniversari del desastre d'Annual, a on, en una ofensiva temerària projectada sense autorització de l'Alt Comissari del Marroc, general Berenguer, i amb l'afany d'arribar fins Alhucemas, hi moriren més de 10.000 soldats, entre ells, el propi general que dirigia les operacions, Fernández Silvestre. I el 8 de setembre passat es complien els 66 anys del desembarc d'Alhucemas, ordenat pel general Primo de Rivera amb la finalitat de posar fi a la Guerra del Rif, en les nostres comarques més coneguda per la Guerra de l'Àfrica. Una guerra sagnant, absurda i costosa, on moriren milers i milers de joves, entre ells molts catalans, per una causa desconeguda i perduda. Durant una llarga temporada compresa entre aquestes dues dates, concretament des de principis del 22 fins ben entrat el 23, en moltes de les operacions militars que es desenvolupen en aquestes terres nordafricanes hi participa, entre d'altres, un jove de Setcases: en Joan Rigat i Carola, entre nosaltres «en Joan de Cal Flaquer». Per situar-lo en l'espai i en el temps, farem una mica d'història.

L'Estat Espanyol ostentava, des de segles, la sobirania de les ciutats nordafricanes de Ceuta i Melilla. El Marroc, en teoria, no era més que un sultanat de 447.000 qm²., incapaç de mantenir la seva independència davant les potències que, com França, Anglaterra o Alemanya, tenien una gran fam de colonialisme. Hom acordà estendre la «protecció» al Marroc, i el 1906, en la Conferència Internacional d'Algeciras quedà reconegut el dret espanyol a una part del seu territori, que s'estenia, pel nord, des de Mu'uaia i el Lucus fins el paral·lel 35o. i l'Atlàntic. I pel sud, des de Vad Arad fins el paral·lel 37o. 40'. Aquest dret fou corroborat per França en el Conveni Hispano-Francès de 1912. El sultà estava representat per un jalifa, que residia a Tetuan. I l'Estat espanyol hi tenia, com a delegat, un Alt Comissari.

Els moros, des del principi, s'oposaren a la presència militar espanyola, justificada inicialment per a protegir la construcció del ferrocarril que portava a les mines de ferro de Tizzi-Azza, prop de Melilla, i començaren a fustigar els soldats, fustigació que anà en augment fins a constituir, a mitjans de 1909, un veritable perill per l'exèrcit espanyol. Durant el mes de juliol d'aquest any el govern d'Antoni Maura mobilitza 40.000 reservistes, amb una forta oposició per part de la població civil, que, a Barcelona, durant els dies del 26 al 31 de juliol del mateix any, provoca desordres i vagues que són ferotgement reprimits per la força pública. El got s'omple quan arriba la notícia de la desfeta, el 27 del mateix mes, de «El

Barranco del Lobo», on una emboscada dels moros origina la mort de 150 soldats i 27 caps i oficials. És el que se n'ha dit la Setmana Tràgica.

L'exèrcit arran de la desfeta anterior, ocupa Nador, Zeluan i el Gurugú, però la cosa no queda solucionada. La crisi persisteix, i s'agreuja de manera considerable quan, el 1920, apareix Abd-el-Krim, que amb enginy, unifica totes les càbiles i comença una veritable guerra de desgast. Això porta, per fi, a l'ofensiva que encapçala aquest escrit.

El desastre d'Annual, i 10 dies més tard, el de mont Arruit, amb un total global de 12.000 morts (la meitat dels efectius), originà tot un seguit de desplaçaments de tropes peninsulars a l'Àfrica. I, d'entre ells, el del destacament de la Seu d'Urgell on en Joan Rigat hi estava, en fase d'instrucció.

En Joan Rigat i Carola neix a Setcases, a la casa de Can Xurri, el 9 de setembre de 1900. És fill d'en Pere i la Paula, i té quatre germans més: la Càndida, la Nuri, la Lurdes i en Pere.

De molt jove, amb el seu pare, se'n va a fer carbó. I així continua, amb el lapsus del servei militar, durant els primers 30 anys de la seva vida. A començaments dels anys 30 es casa amb Magdalena Sala i Oliva, amb la qual té tres filles: l'Alberta, la Nuri i la Rosa. Aprèn l'ofici de flaquer i estableix, a Setcases, un forn de pa, que funciona la tira d'anys, fins que decideix tancar-lo per dedicar-se a fer de pagès. Aquest fet d'haver estat el flaquer del poble fa que la casa on viu, que originàriament se'n deia Cal Mascle, avui se la conegui per Cal Flaquer.

Pertanyia a la lleva del 21, i fou mobilitzat aquest any i destinat a la Seu d'Urgell, amb la finalitat de fer-hi la instrucció militar. Com hem dit, a principis del 22 el seu destacament és traslladat al Marroc, embarcant, per tant, a Barcelona, a bord del vapor «Barceló», amb rumb a Melilla. Inicialment se'l destina a Laratxe, passant, més tard, a Alcazarquivir, amb lleus estades a Xauen i Tetuan. I, a mitjans del 23, torna a casa llicenciat.

Avui en Joan és un home de 91 anys. A pesar d'ésser un home gran, encara conserva la rialla que sempre l'ha caracteritzat, aflorant a la seva cara a la més petita. És com un símbol de bondat i franquesa, qualitats intrínseques en ell.

Amb aquest escrit, vull expressar el meu orgull d'haver-lo tingut tota la meua vida com a veí. I vull, també, que constitueixi el meu homenatge a aquest setcasí entrançable, prototipus d'honradesa i bonhomia.

opinió

CREU QUE LA NEU ARTIFICIAL SUPOSARÀ UNA SOLUCIÓ PER AL TURISME D'HIVERN A LA VALL?

Santi Sastre. Turista d'hivern de la Vall. Suposarà un benefici evident al no restar supeditats a la climatologia oferint la seguretat de poder esquiar.

Patllari Garriga. Restaurant d'Espinavell. A la banda de Molló no ens beneficia perquè la gent procura sempre romandre a prop de les pistes i aquí no hi arriben els que van a esquiar.

Eloi Cuadrado: Penso que serà una solució beneficiosa. A tot arreu cada vegada funcionen més a base d'aquest sistema.

Josep Moret. Bar Frankfurt de Vall Ter. El fet de garantir uns mínims de neu sempre representa una promoció del turisme per la Vall.

Josep Miró: Com que ecològicament no suposa un impacte massa important i pot substituir la manca de neu natural, ho considero beneficiós per a la Vall.

Toni Surinyach. Membre de la Creu Roja de Muntanya. Com a mínim contribuirà a satisfer les necessitats de l'esquiador mitjà i malgrat que el gran esquiador sempre cerca les pistes amb neu al màxim, sempre suposarà un estímul turístic.

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

Rellotgeria - Joieria

PLANAS

OBJECTES REGAL

València, 14

CAMPRODON

Tel. 74 00 97

TURISME-PESCA,... UNA UTOPIA?

Últimament es parla de la necessitat de potenciar el turisme de qualitat a la nostra vall.

Sense ànim de crítica, (i si no es vol entendre així, s'ha de veure com a crítica constructiva), sense ànim de crítica, repeteixo, no veig raonable que potenciar el turisme de qualitat sigui, entre d'altres mesures, prohibir el passejar-se amb banyador. Algú ho fa?, és tant calorós Camprodon perquè la gent s'hagi de treure la roba?, va ésser, potser, una maniobra publicitària?, si va ésser així, un deu pel pare de la idea, va aconseguir publicitat gratuïta, si va ésser per convicció, lamentable.

Per atreure el turisme de qualitat s'han de fer coses més serioses, que, indubtablement, seran molt més difícils d'aconseguir, però el resultat serà més positiu i estarà més d'acord amb la inquietud general.

La Vall és invaïda tots els caps de setmana per visitants ansiosos de pau, tranquil·litat, aire pur,... anguiats pels problemes, presses i tensions acumulades durant la setmana en la bullícia de la gran ciutat. La nostra vall els hi ofereix, sobradament, la tranquil·litat que cerquen.

Però, són aprofitats tots els recursos turístics que pot donar l'Alta Vall del Ter? Poden haver-hi, dins de la tranquil·litat que s'ofereix, altres opcions turístiques i d'esbarjo? Si escoltem a tots els que tenen el seu «modus vivendi» condicionat al turisme, gairebé tots ens diran que és necessari oferir opcions turístiques però de qualitat, que no n'hi ha prou amb les que hi han... òbviament, demanen més incentius turístics.

Existeix un tipus de turisme que pot generar ingressos importantíssims: la pesca, però la pesca de qualitat. Per aconseguir turisme de qualitat hem d'oferir un producte de qualitat. Hem de tenir els rius nets i, en ells, hi ha d'haver truites de categoria.

Milers d'aficionats a la pesca, de tot el món, viatgen tots els anys a llocs tan llunyans com Alaska, Canadà, Islàndia, Iugoslàvia, Àustria (en aquest país, i concretament a la zona del Tirol, la pesca, juntament amb l'esquí és un dels ingressos més importants), Anglaterra, etc., on la natura encara resta en equilibri, per a cercar un lloc adequat per a practicar el seu esport favorit. Donen a guanyar milions a les agències de viatges i paguen fàcilment de 15.000 a 25.000 ptes., o més per a poder gaudir durant un dia d'un vedat («coto»), i aguanten les inclemències de climes desagradables. A més a més, s'han de conformar amb allotjaments mediocres a preus de «cinc estrelles», això si els troben i no han de recórrer a la tenda de campanya per aixoplugar-se de les fredes nits. I si volen combatre el fred amb una copa, han de pagar per aquesta més que aquí per algunes botelles. Però el pescador, idealista, esportista i amant de la natura, ho aguanta tot. Any rera any s'esgoten les places permeses en els «cotos», i a Islàndia, fins i tot, ja s'adquireixen els permisos per molts dels seus rius amb un any d'antelació.

El que fa una sana afecció. Pescar una truita de dos o més quilograms, o «clavar» durant un dia trenta truites de 750 grams o més. Quina il·lusió!

L'afany no consisteix en emplenar la cistella. El pescador aficionat que ve de fora, rarament s'emporta més truites de les que pensa consumir al dia.

Aquest, a més a més, sol observar respectuosament, la reglamentació establerta, perquè és educat i respectuós.

Per tant, la merma que la població piscícola sofreix pels pescadors és reduïda i selectiva, dirigida a les truites de major tamany. És pràctica comú que les altres peces obtingudes siguin retornades al riu amb el màxim de cura per a no perjudicar-les.

Un bon aficionat a la pesca està disposat a gairebé tot per a poder practicar la pesca en un bon riu. Viatja mils de quilòmetres, gasta molts de diners en permisos i allotjaments, que els prefereix prop del riu, encara que no siguin tant luxosos. I com que és gent alegre i relativament acomodada, tampoc deixen de consumir i de passar-ho bé, dintre d'un ambient sà i esportiu. El turista-pescador visita també altres llocs de la comarca, allarga la seva estada, el que repercuteix amb un increment per l'economia de la zona.

El nadiu que posa la trema al riu o «pesca» unes quantes truites amb les mans per a portar un plat a la taula, mereix la nostra comprensió. Però, probablement, desistiria de la seva delinqüent actitud si fóra conscient de que per la mateixa quantitat de truites que ell s'emporta per a preparar un sopar, poden omplir-se durant dies els hotels, fondas, bars i restaurants del seu poble; podria llogar, a bon preu, una habitació a un pescador, treballarien les botigues, els tallers d'automòbils i, fins i tot, podria dependre d'això el seu lloc de treball.

L'amo d'un bonic hotel de la regió dels Pics d'Europa a la vora d'un cabdalós riu, es preocupava pel seu negoci perquè només aconseguia una ocupació acceptable en l'època de l'esquí i pel mes d'agost. Per esmorzar servia truites de riu, quatre «farios» del tamany d'una sardina a cada plat. Per quin import tan ínfim va malversar la possibilitat d'una ocupació completa, amb una clientela internacional en el trimestre maig-juliol!

Els pescadors cerquen unes aigües ben poblades de truites, netes i amb un mínim d'ordre i vigilància.

Malauradament, els nostres rius estan mancats de tot això. Hi ha poques truites, i aquestes són «nanes», els rius estan envaïts per la brutícia, les seves vores semblen abocadors a cel obert,... Tot això és produït per la manca de cultura i respecte per la natura. Mentre els pescadors, els de canya i els «altres», segueixin anant al riu i, legal o il·legalment, s'emportin truites arreu, sense respectar les mesures mínimes, amb l'aggravant de que són conscients de que ningú els hi dirà res, els nostres rius mai tindran truites de categoria per un turisme-pesca de qualitat.

Veig utòpic poder arribar a curt termini a aquest desitjat turisme-pesca de qualitat, però si les nostres Autoritats s'ho proposen seriosament, escoltant als conservacionistes, i aconseguen vèncer el problema educacional, crec que no n'hi ha cap més, podem arribar-hi.

Ho veig utòpic, però no impossible.

A.E.M.S.

(Associació Espanyola de Mosca i Salmònids)

salut

per
Jaume Iglésias
i Solà

**EL PLAER DE MENJAR
SAL A LA TAULA**

Entenem per hipertensió la elevació de la pressió arterial per damunt de xifres considerades normals.

Si hem de controlar la nostra hipertensió cal tenir en compte que podem fer una alimentació normal i equilibrada, reduint això sí, una sèrie d'aliments: sal, embotits, menjars preparats (croquetes, canelons guisats...), menjars enllaunats, aperitius (olives, patates de xurreria...) i aigua amb gas. Són tolerables d'una a dues tasses de cafè o te al dia, i quantitats moderades de vi o cervesa per acompanyar els àpats principals. Cal substituir el pa normal per pa sense sal. Recordar que el pernil anomenat com «pernil dolç» porta tanta sal com la resta dels embotits, i també el pernil del país o serrà. És bo saber que la regalèssia és un hipertensor important. Recordeu-ho antics fumadors. El plaer de menjar i la poca sal sembla que són incompatibles en la nostra cultura gastronòmica. Cal saber buscar entre els condiments substituïts de la sal el sabor més adient al nostre paladar. Fonoll, vainilla, canyella, julivert, menta, pebres, orenga, vinagre, llorer, farigola, nou moscada, llavor d'all, romaní, etc. són prou gratificants al paladar com per fer compatible el plaer de menjar i no veure el saler a la taula.

JAUME IGLÉSIAS I SOLÀ

cuina

Les receptes
de
Carme Álvarez

PEUS DE PORC AMB ALL-I-OLI

Es fan bullir els peus a una bona estona fins que estan cuïts. S'escorren, se'ls treu l'os, es fregeixen enfarinats, ben rossos. Es posen en una plata de forn, s'hi posa per sobre una capa fina d'allioli i es posen a gratinar un moment.

**COSTELLA DE PORC A LA
COCOTE O OLLA TAPADA
DE FANG**

Es fregeixen a la paella uns grans d'all, es treuen i s'hi fregeix la costella. Es retira i s'hi fregeix la ceba i el tomàquet, o sigui un sofregit. S'hi posa un vas d'aigua, un vas de vi blanc i un parell de cullerades de pa rallat. S'hi posa la costella i que faci chup-chup.

**PUNTS DE VENDA
DEL PONT NOU**

CAMPRODON	
Vila de dalt	
Anglada	Telf. 740 279
Luengo	Telf. 740 498
Vila de Baix	
Moré	Telf. 740 708
LLANARS	
Ca l'Angelina	Telf. 740 365
MOLLÓ	
Can Bruel	Telf. 740 383
SAN PAU DE SEGURIES	
Can Roure	Telf. 747 035
VILALLONGA DE TER	
Estanc Cal Rigat	Telf. 740 409
SETCASES	
Ca la Núria	Telf. 740 595
BARCELONA	
Llibreria Ona	Gran Via, 654 Telf. 318 19 79
PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)	
Maison de la Presse GUISSSET	Telf. 68 89 70 40

les festes

DESEMBRE

En els vells calendaris i còmput del temps abunda l'escena d'un àpat que tant pot tractar de recordar la solemnitat de l'àpat nadalenc, com voler donar idea de la vida casolana al recer de la llar i sota teulat per efecte del fred, que no convida. El vell carregat amb un feix de llenya i amb un fanal a la mà ha sobreviscut en la representació dels mesos, com una representació del desembre.

En temps dels nostres avis la Puríssima Concepció de Maria havia estat una de les festes més assenyalades i havia revestit gran solemnitat. Festa titular de l'Església del Carme era com una petita Festa Major de la Vila de Baix. Recordem la FIRA de la Puríssima.

L'establiment, a Camprodon, de la comunitat dels carmelites es realitzà a mitjans del segle XIV. El 7 de juny del 1354, es celebrà, a Perpinyà, un conveni entre els monjos del monestir benedictí de Camprodon i el carmelites que tot just s'hi havien establert, a fi d'aferrar-hi la institució de la comunitat carmelitana. Aquest ajust, segons Mn. Julià, fou presidit per Guillem de Ballaria, governador del Roselló i per Gispert de Tregurà. L'Abat benedictí va imposar certes condicions i s'hi discutí si s'havia d'enderrocà el que havien edificat els carmelites. Aquest temple carmelità, fou substituït per l'actual. El primitiu estava dedicat a la IMMACULADA: ho corrobora que el veïnats la tingué per patrona i que la Verge, que presidia el portal d'entrada, imatge d'un gòtic pur, que es conserva al monestir de Sant Pere representava la Puríssima.

Tots sabem que l'Església del Carme porta unes despeses continuades i que tenim obligació d'esmerçar-les per prestigi si no hi ha gués el convenciment. Confiam amb la cooperació de molts. Que la Verge beneeixi totes les nostres empreses i ens doni encert pel compliment del nostre comès.

Mn. Soler Marfín

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRIPTORI

València, 17

CAMPRODON (Girona)

Tel. (972) 74 02 79

Carrer Sant Roc, 1

Teléfono (972) 74 01 46

17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT

TELEFON (972) 74 07 01

CLUB DE TENNIS
CAMPRODON

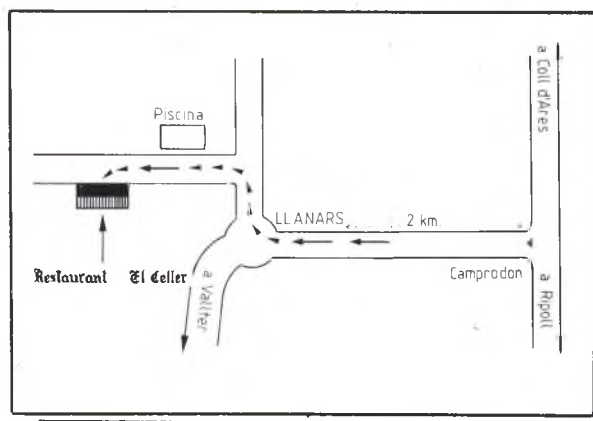
Restaurant El Celler

ELECTRICITAT J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS

I ELECTRODOMÈSTICS

C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

Tel. 972/741149

bústia

ATEMPTAT PAISATGÍSTIC A LA ROCA DE PALENÇA !

Què passa a la roca?

Com deia el Mossèn Julià Pasqual en el seu escrit sobre la Roca de Palençà, «Molts pobles de Catalunya, tot buscant-hi protecció, es formaren agrupant-se a recés de les muralles d'algún castell. D'aquesta manera va néixer La Roca de Vilallonga de Ter: a soplug del Castell de Palençà».

Tot i que no es coneix l'època exacta de la seva construcció, es creu que, igual que el de Cavallera, es va construir entre els segles X i XI. El seu origen inicial fou concebut com un avançament dins el sistema defensiu del comtat de Besalú enfront del comtat de la Cerdanya. El castell va pertànyer als senyors de Milany els quals a l'any 1244 dispensaren als veïns de la Roca de tots els impostos feudals als quals estaven sotmesos.

Entre els fets històrics a destacar, podem esmentar el setge de la Roca durant l'any 1275, per part del fill de Jaume I el Conqueridor, l'infant Jaume, que no va aconseguir que es rendissin degut a les seves extraordinàries característiques defensives. Aquest setge va durar varis mesos, cosa atípica de l'època gràcies als passadissos secrets que connectaven el castell amb el riu, fet que permetia que es poguessin aprovisionar d'aigua i truites.

Durant la «guerra de remença», entre els anys 1462 i 1472, quedà com a senyor del castell un senyor feudal anomenat Descatllar, el qual tenia possessions a Vilallonga de Ter. Li va concedir el rei Joan II, després de confiscar-ho a Bernat de Jo, tot i que aquest el recuperà més endavant. Acabada la batalla va haver de pagar les reparacions del castell.

Durant la Baixa Edat Mitjana fou l'únic castell de la zona amb bones condicions de defensa, donat que en Joan II havia establert la seva capitania general a La Roca de Palençà.

L'església romànica de La Roca es trobava dins el recinte amurallat del castell. El seu tamany reduït fa pensar que feia servei a una comunitat petita. Altres opinen que existia a La Roca una comunitat càtara, hipòtesi que es veu reforçada per les restes arqueològiques trobades dins el recinte amurallat.

Així doncs, com podeu veure, ens trobem davant un indret totalment singular, ja que per la seva història, la bellesa del seu paisatge i la seva original edificació, fan que sigui un dels pobles medievals més importants i millor conservats de tot el Pirineu, amb una normativa urbanística que només permet restaurar les edificacions

ja existents, sense modificar-les estructuralment.

Això ha estat fins ara, i sembla mentida que, allò que s'ha mantingut intacte i conservat durant segles, es vegi trencat per una obra totalment fora de mida i proporció (aixecar una casa 4 mts. per sobre de la seva alçada original), que atempta d'una forma monstruosa contra el conjunt històric-monumental de La Roca i el paisatge de la Vall.

Denunciem a la persona que ha actuat amb tan poca vergonya i egoisme, i a l'Ajuntament de Vilallonga per la manca d'autoritat en el compliment del pla urbanístic, i la seva inoperància per resoldre positivament aquest lamentable cas.

Davant la preocupació que provoca aquest fet, alguns veïns de La Roca han iniciat accions judicials (amb el conseqüent cost que és injust que hagin d'assumir els particulars) i demanen a tots els habitants de la comarca, la administració local i la mancomunitat de Camprodon, recolzament en aquest cas per tal que això serveixi com a exemple i que no es tornin a produir fets lamentables com aquest, de manera que tinguem una Vall de la que tots ens poguem sentir orgullosos.

Amics de La Roca

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

UN POBLE QUALSEVOL, SENSE HISTÒRIA NI RECORDS...

Un dia qualsevol en un poble sense importància. Comencen les obres d'urbanització d'uns terrenys, fins ara de conreu, entre un riu, un canal i una relíquia noucentista que cau vergonyosament davant de tothom, i tothom s'ho mira. Fins aquí, res d'anormal. El poble sense identitat busca desesperadament espais nous on col·locar els seus contribuents.

Sis mesos més tard els carrers ja estan assenyalats, i algunes cases aixequen parets. És el moment de donar una identitat a aquelles ratlles que l'Arquitecte-Urbanista va dibuixar sobre el mapa. Com que és un poble qualsevol i tot està per fer —fins i tot la seva història—, qualsevol nom anirà bé per aquests nous carrers. Així doncs, ulls al cel a mirar què s'hi troba: Europa, Bastiments, tres pics, etc. (També es podria escollir: Món, *le Geant*, Everest, Himalaia, i altres). Noms tan generals que queden lluny de la personalitat d'aquells que els han de dir i escriure cada dia; noms sense identitat per a un poble qualsevol sense història ni records; noms propis d'urbanitzacions construïdes a la Costa Brava, massa ran de mar, o d'urbanitzacions fetes a correuita a l'Alta Cerdanya, per ser venudes abans que la neu arribi.

No caldria dir res més. Però com a mínim, si els que han de decidir aquesta qüestió reben propostes onomàstiques amb cap i peus —propostes que no fan res més que recollir el record i la història d'aquells que amb els anys i la seva personalitat han fet el poble i han construït la seva identitat— que les escoltin.

Però ja se sap, la imaginació no sol manar mai, i s'hi ho fa, sol ser sorda o autoritària.

Enric Roc

EL CONSORCI, UNA EINA PER A DEFENSAR, PROTEGIR I GESTIONAR L'ESPÀI NATURAL DE LA CAPÇALERA DEL TER I EL FRESER

Com puntualment ha anat informant el PONT NOU, la propera aprovació per part del Govern de Catalunya, del pla d'espais naturals, suposarà la possibilitat de preservar a la nostra vall, el territori que formen els conjunts de comes i cims ubicats a l'entorn dels naixements dels rius Ter i Freser. Aquesta declaració quedaria buida de contingut, sinó es comencés a treballar i reflexionar, sobre la necessitat de crear un organisme de col·laboració entre els diferents municipis afectats, amb participació de les dues Mancomunitats de les Valls de Ribes i Camprodon i del propi Consell Comarcal, i amb la participació d'aquelles institucions privades, associacions i entitats interessades en la defensa d'aquest gran espai natural.

És per això, que el Centre d'Estudis de la Vall de Camprodon, vol fer des d'aquestes pàgines una crida pública a totes aquestes institucions a fi d'unir els seus esforços per fer possible a curt termini, la constitució d'un Consorci que tingui com a finalitat

primordial la defensa, protecció i gestió de l'espai natural de les CAPÇALERES DEL TER I DEL FRESER.

Tal i com ho veiem nosaltres, la tasca a desenvolupar per aquest Consorci, seria començar l'elaboració d'un Pla Especial de Protecció de la zona, promoure campanyes de millora i protecció de tot l'espai, elaborar tot tipus de treball sobre els valors naturals ecològics i culturals de l'espai, efectuar les accions pertinents davant possibles agressions, així com efectuar una gestió integral de l'espai promovent-ne serveis propis i gestionant l'obtenció de tot tipus de recursos i ajuts.

Aquesta proposta que pot semblar agosarada a alguns, vol engrescar als habitants de la vall i de tot el Ripollès, als muntanyencs, estiuejants, visitants, esportistes en general i tots aquells amants de les nostres contrades, a un gran projecte col·lectiu, entorn a un model de concertació per a la gestió de l'espai natural, mitjançant un organisme que atregui inversions per a la protecció

natural del mateix i que alhora serveixi de marc de diàleg i col·laboració entre administracions, entitats, institucions i particulars per a l'obtenció d'aquest objectiu comú.

Per acabar, cal que fem esment de com concebim des del Centre d'Estudis de la Vall de Camprodon, aquest gran espai Natural que ressegueix els cims del Costabona, fins arribar al Puigmal, passant pel Bastiments el Nou Creus i altres. La nostra proposta no contempla la protecció de les nostres carenes, comes, rierols i boscos com una reserva tancada, ni com un museu per a barcelonins. Volem que sigui un lloc viu, interrelacionat amb la vida de la comarca. És a dir, un territori obert, que es fa necessari de preservar i defensar, però alhora compatible amb l'aprofitament «amable» de part dels seus recursos naturals, però amb clara protecció de les seves riqueses naturals, ecològiques, culturals i humanes.

Patllari Descatllar

EL GOVERN CESSA EL DIRECTOR GENERAL DE MEDI AMBIENT

El pols entre la recent creada Conselleria de Medi Ambient i les antigues estructures que dominaven i controlaven les competències en mesures de protecció —Plans d'Espais d'Interès Natural— sembla que s'està resolent a favor de... **la Natura!** El cessament del controvertit Director General FRANCESC ROBERT GRAUPERA així ho indica: No cal dir que la notícia ha estat molt ben acollida per tots aquells que, en defensa del medi ambient demanaven una Conselleria amb plenes competències per tal de fer una política de protecció assenyada i sense concessions de vell caire a especuladors, llenyataires i taladors.

GENERALITAT DE CATALUNYA

gent

QUE VA ENDAVANT

Gent que va endavant i que vol anar endavant. Gent que va crear una indústria tot i comptar amb pocs recursos materials. Gent que va impulsar un gran moviment cultural. Gent que va mantenir l'esperit europeu en tot moment.

Gent que avui fa créixer el seu país més que la mitjana europea.

Gent que sap que el seu futur, el seu i el dels seus fills i néts, és a Catalunya.

Gent que va endavant, que vol anar endavant. Gent que sap que, per anar endavant, un país necessita la força de la seva gent.

LA gent **ÉS LA FORÇA**
DE CATALUNYA

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON